

Alnus incana 'Laciniata'

Wysokość	10 - 12 m
Szerokość	6-8m
Korona	ovoid, half-open crown
Kora i gałęzie	grey and smooth, twigs grey brown
Liście	very deeply dissected, soft green, 4 - 10 cm
Kwiaty	catkins, ♂ and X, purplish, February/March
Owoce	ovoid strobiles, grey brown
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	tolerant to moister soils than the species
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże, Odporny na krótkie podtopienie, Odporny na długie podtopienie
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	2 (-45,5 do -40,1 °C)
Odporność na wiatr	good, susceptible to sea wind
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr, odporny na sól sypaną na drogi
Zastosowanie	donice na drzewa, ogrody dachowe, tereny przemysłowe
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo wielopniowem
Pochodzenie	± 1861

Alnus incana 'Laciniata' występuje w całej Europie do Kaukazu, z wyjątkiem Wielkiej Brytanii. Mocny krzew do wielopniowego drzewa o zwartej, nieregularnej koronie. Pień i młode gałązki są szare. W przeciwieństwie do A. glutinosa, A. incana nie ma lepkich części. Rozproszone zielone liście są jajowate ze spiczastym końcem, mają ząbkowany brzeg liścia i owłosiony lub filcowaty spód. Pąki mają krótkie szypułki. Kwiatostan jest niepozorny z kotkami żeńskimi o długości ± 0,5 cm i fioletowymi kotkami męskimi o długości ± 7 cm z żółtym pyłkiem. Szarobrązowe strąki olchy pojawiają się we wrześniu i zdobią drzewo przez całą zimę. A. incana korzeni się dość głęboko, ale pozostaje bardziej na powierzchni niż A. glutinosa i jest sadzona w leśnictwie jako producent azotu. Nie toleruje brukowania.